

Sant Pasqual Bailon

Capelletes devocionals als carrers de Les Coves de Vinromà

Angelita Escof Nos

Qui li anava a dir a Ernest, gendre de Rafaela Molina, que compraria una casa a les Coves, a més a més, augmentaria el nombre de capelletes dels carrers del poble al col·locar a Sant Pasqual a la façana.

La seua dona, Isabel Rizo, és família de Deluvina del mas de Tarragó. De joveneta estiuejava a les Coves. Aleshores Isabel i Ernest eren nuvis. Les seues estades ací passen per diferents fases. Primer vénen convidats pels familiars, després compren una casa al mas de Tarragó. També alquilen una vivenda al poble. Per últim, després de moltes negociacions, van comprar la casa del carrer Hospital nº 16 a un senyor que vivia a França. Mentre tractaven la compra, Ernest li va dir a Tónica, la gestora, que si aplegava a ser l'amo ficaria a Sant Pasqual a la façana de tants entrebancs com sortien. Així ho va fer.

Ell mateix va pintar la imatge i la va dur a coure al forn de la fàbrica de taulellets on treballava d'encarregat.

Del pas del plafó ceràmic per la mufla, estufa que va escalfant la ceràmica fins a 500 ° i d'ahí passa al forn on la sotmet a una temperatura de 1100°, ens contà la següent anècdota.

Quan comença la jornada, a les sis del matí, Ernest prepara el procés de cocció i assabenta a l'operari del forn:

-Vigila bé, que a les 7 hores 10 minuts per la boca del forn t'eixirà Sant Pasqual.

Aquest agafa les paraules al peu de la lletra. Se'l queda mirant extranyat i diu:

_Però... Què em dius? Què estàs bufat?

Quan es va aclarir l'equívoc la rialla va ser gran. Encara ho recorden.

SEMBLANÇA D'AQUESTA ADVOCACIÓ

Sant Pasqual Bailon va ser un frare llec de l'ordre del Menors Descalços de sant Francesc.

Va nàixer en Torrehermosa (Saragossa) el 16 de maig de 1540, vespre de Pasqua granada. Per la qual cosa, els seus pares li van posar de nom Pasqual.

De família humil, molt prompte va treballar de pastor, amb ganes d'aprendre a llegir, ho va aconseguir preguntant als que sabien. L'amo el volia adoptar per fill. Però ell ja desitjava ser frare i no ho va acceptar. L'any 1564 entra en el convent de Menors d'Albàtera (València).

Va treballar per les cases, diferents oficis propis dels frares llecs.

El Pare Provincial l'envià a París amb despatxos urgents i delicats. Amb aquesta ocasió va manifestar una heròica obediència. Havia de creuar tota França, fins París, aleshores revolta amb odis religiosos de luterans i calvinistes. Ho va fer vestit de frare i patint burles que fins i tot el van tancar a una porquera i el van apedregar dues voltes, quedant baldat per molts anys.

Després d'una vida plena d'obediència, caritat i sacrifici, va morir el dia de Pasqua granada, el 17 de maig de 1592 en el convent de Vila-real, on avui és venerat.

El papa Pau V, l'any 1618, el va beatificar i Alexandre VIII el va anomenar sant. Lleó XIII el declara patró de les

